

a v opusteniskách (napr. v starých lomoch). Rastie prevažne v planárnom až kolín-
nom, sporadicky v suprakolínnom stupni. Tolerantný proti dlho trvajúcim zápla-
vám. Diagnostický druh zväzu *Salicion albae*.

Celkové rozšírenie. V miernom až meridionálnom pásme Európy, na vý-
chode zasahuje až po západnú Sibír a Strednú Áziu. Vyskytuje sa aj v oblasti Pred-
nej Ázie a v severozápadnej Afrike.

Rozšírenie na Slovensku. V celom štáte hojná a často aj vysádzaná.

Úžitkovosť. Lesnícky významná drevina. Drevo sa používa na výrobu ce-
lulózy, preglejky, drevitej vlny, debien. Významný druh pri vodohospodárskych
úpravách, najmä v oblastiach nížin. Kôra sa používa vo farmaceutickom priemys-
le. Často sa pestuje ako „hlavová“ vrba pre prútovité konáre. V sadovníctve sa vy-
sádza najčastejšie kultivar 'Tristis' s previsnutými žltými konármi a zriedkavejšie
'Vitellina' s konármi žltými, ale nie previsnutými.

2. *Salix ×sepulcralis* Simonk.

Vrba cintorínska

Ic.: Tab. 23, fig. 1, p. 223

Salix ×sepulcralis Simonk. Oesterr. Bot. Z. 40: 424, 1890.

Syn.: *Salix ×chrysocoma* Dode 1909 – *S. alba* 'Tristis' × *S. babylonica*.

Strom 8–15(–20) m vysoký, s rozložitou korunou a nápadne dlhými, previs-
nutými konármi. Borka sivohnedá, hlboko zbrázdnená. Jednoročné konáriky ten-
ké, žlté, dlhé, takmer zvislé, len v mladosti riedko chlpaté. Púčiky hnedé, zväčša
na vrchole chlpaté. Prilistky šidlovité, mierne skrútené, zavčasu opadavé. Listy
stopkaté, zelené až do prvých mrazov; stopka listov 3–8 mm dlhá; čepeľ listov
úzko kopijovitá, jemne pilkovitá, 70–100(–120)×8–18 mm veľká, na líci zelená,
na rube sivá, spočiatku chlpatá, neskôr holá. Jahňady krátko stopkaté, úzko val-
covité, 30–40×3–5 mm veľké, s niekoľkými listeňmi listového tvaru. Tyčinkové
kvety s 2 tyčinkami; nitky v dolnej polovici chlpaté; podporné listene žltozelené,
riedko chlpaté; nektáriové žliazky 2.

Chromozómy: $2n = 76$, bez uvedenia lokality (Váchová et Chmelař in
Á. Löve Taxon 25: 490, 1976).

Biológia, pôvod. Fanerofyt. Kvitnutie apríl–máj, po vypučaní listov. Pesto-
vaný druh s nejasným pôvodom.

Rozšírenie na Slovensku. Pestuje sa najmä v teplejších oblastiach Slo-
venska; zrejme najčastejšie vysádzaná „smútočná“ vrba.

Úžitkovosť. Oceňuje sa pre veľmi dekoratívny vzhľad a žlto sfarbené mladé
konáriky. Má pomerne krehké drevo, a tak býva poškodzovaná vetrom. Zvyčajne
sa vysádza kultivar 'Chrysocoma' s veľmi dlhými, previsnutými, žltými konármi,
kým kultivar 'Salamonii' má konáre hnedasté až zelenkasté a menej previsnuté.